

РЕШЕНИЕ

№ 968

гр. София, 10.07.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 16 -ТИ ГРАЖДАНСКИ, в публично заседание на двадесет и шести юни през две хиляди двадесет и пета година в следния състав:

Председател: Анелия Маркова

Членове: Величка Борилова
Зорница Гладилова

при участието на секретаря М. Ив. Крайнова
като разгледа докладваното от Анелия Маркова Въззивно гражданско дело № 20251000501260 по описа за 2025 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.258 –чл.273 ГПК /въззивно обжалване/.

С РЕШЕНИЕ № 385 ОТ 20.01.2025 Г. ПО ГР. Д. № 4309/2023 Г. НА СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД **се : ОСЪЖДА** "ПЪРВА СПЕЦИАЛИЗИРАНА АКУШЕРО- ГИНЕКОЛОГИЧНА БОЛНИЦА ЗА АКТИВНО ЛЕЧЕНИЕ „Света София" ЕАД- гр. София, и "МЕДИЦИНСКИ ЦЕНТЪР-ПСАГБАЛ „Света София " ЕООД - гр. София, да заплатят при условията на солидарна отговорност на М. А. В., и М. С. Г., сумата от по 100 000лв, ведно със законната лихва, начиная от 11.04.2018 г. - датата на увреждането до окончателното изплащане, представляваща обезщетение за неимуществени вреди за периода 11.04.2018 г. - 11.04.2030г, включително, изразяващи се в претърпени от М. А. В., и М. С. Г., болки и страдания, за същия период, от раждането на 11.04.2018 г. на детето им К. М. Г. с вродени малформации - липса на ляв бъбрек и увреден десен бъбрек - дясностранна хидронефроза - 2-ра 3-та степен, вроден десен мегауретер в рамките на синдром на Голденар - с

липодермоит на част от лявото око и два акцесорни аурикуларни придавка пред лявото ухо (две допълнителни висулки пред лявото ухо), настъпили вследствие пропуск за диагностициране на малформациите при проследяване на бременността на майката М. А. В., допуснат в нарушение на медицинските стандарти и добрите медицински практики, като ОТХВЪРЛЯ исковите за разликата до пълния предявен размер от по 150 000лв за всеки от двамата родители, ведно със законната лихва, начиная от 11.04.2018 г. - датата на увреждането до окончателното изплащане, като неоснователни.

Срещу така постановеното решение е постъпила **въззивна жалба от ответниците пред първата инстанция-"ПЪРВА СПЕЦИАЛИЗИРАНА АКУШЕРО-ГИНЕКОЛОГИЧНА БОЛНИЦА ЗА АКТИВНО ЛЕЧЕНИЕ Света София" ЕАД- гр. София, и "МЕДИЦИНСКИ ЦЕНТЪР-ПСАГБАЛ Света София" ЕООД.**

Решението се обжалва в частта, в която са били уважени /частично/ предявените срещу ответниците въззивници, икове по чл. 49 във връзка с чл. 45 от ЗЗД.

Излагат се доводи за недопустимост и неправилност на така постановеното от първоинстанционния съд, решение. Решението било недопустимо, тъй като детето било самостоятелен правен субект, а в случая ишците претендирали вреди от раждането на дете с тежки увреждания. Затова считат, че се претендират чужди права. Освен това право да прекъсне бременността имала само майката. От мотивите на решението /цитират се дословно в обстоятелствената част на жалбата/ не ставало ясно дали е изпълнен докрай състава на чл.45 ЗЗД. От доклада по делото не ставало ясно кой факт причинява вреди на ишците и какви точно са вредите. Неясна била и причинно-следствената връзка. Следвало да се отбележи, че съдът бил дал правна квалификация по чл.49 вр. с чл.45 ЗЗД, а всъщност страните били обвързани от договор за закупен абонамент „Женска консултация“. Налице било разлика между договорна и деликтна отговорност. Съдът не бил изложил мотиви и по въпроса дали пациентката е била информирана. Ако пациентката била информирана, то прекъсването на бременността щяло да противоречи на нормативните актове. Следвало да бъдат балансирани правото на майката на самоопределение и автономия с най-добрия интерес на нероденото дете. В случая бил налице биоетичен дебат. Плодът, подобно на бременната жена бил

личност, чийто интерес трябвало да бъде защитен.

Иска се обжалваното решение да бъде обезсилено и производството по делото прекратено или при условията на евентуалност първоинстанционното решение да бъде отменено и ищцовите претенции отхвърлени като неоснователни, или размера на обезщетението да бъде намален до справедлив такъв.

По така депозираната въззивна жалба е постъпил **отговор от ищите пред първата съдебна инстанция-** М. А. В., и М. С. Г., в който се излага становище за неоснователност на жалба и допустимост и правилност на така постановеното решение. Счита, че от първоинстанционният съд не са допуснати сочените от въззивника процесуални нарушения. Неоснователни били възраженията на въззивника, че ищите нямат право на иск. В случая били предявени осъдителни иски от родителите на увредено дете. Налице бил правен интерес от предявяване на осъдителните иски по отношение и на двамата засегнати родители. Сочат, че създаденият плод – тяхното дете, бил общ и те имали право да вземат решения, свързани с него. Като не била установила малформацията на плода и не съобщила това на родителите, д-р П. ги била лишила от правото на избор – дали да прекъснат бременността или да запазят плода с наличните малформации и с всички рискове за детето, които ще настъпят впоследствие. Това решение не било в полза само на майката, а на двамата родители. И двамата родители били имали право да бъдат информирани, а държането им в неведение от страна на д-р П. поради нейното виновно неправомерно, немарливо и непрофесионално поведение, negliжиране при проследяване на бременността, не било дало шанс на родителите да направят своя избор – дали да прекъснат бременността или да поемат риска да запазят детето и бременността да продължи въпреки малформациите на плода. Сочат, че от д-р М. Р.-П. били допуснати редица грешки при проследяване на бременността, които били в разрез с медицинските стандарти и правилата за добра медицинска практика. Д-р П. нито веднъж не била изразила съмнение пред ищите, че нещо не е наред с органите на близнаците – С. и К.; не била насочила родителите към друг специалист в областта на феталната морфология; не била проявила ангажираност към детайлите и задълбоченост при ехографските прегледи; не била извършила фетална морфология, не се консултирала с други лекари-специалисти. Въпреки наличието на качествена медицинска техника при

ответниците, които разполагали с най-добрата и най-съвременна ехографска техника и апаратура, д-р П. не била положила дължимата качествена грижа към бременната, не била положила нужното старание и не установила множеството малформации на двата плода. Тя не била казала на родителите, че и при двете бебета има сериозни проблеми. И двата плода били сериозно увредени. Считат, че наличието или не на бъбреци е лесно да бъде констатирано с най-обикновен ехограф. Не била осигурила качествена грижа за бременната, която ѝ се била доверила. Дори това, че децата били с ниско тегло не било направило впечатление на д-р П.. Последната била игнорирала и факта, че М. В. е имала предходен аборт. Имало било достатъчно време, за да се вземе най-доброто и правилно за родителите, решение. В случая поради неинформирането им родителите били напълно неподготвени психически от раждането на близнаците с тежки малформации; те били очаквали раждането на две здрави деца, за което д-р П. многократно ги била уверявала, че ще бъде така. Дори решението на родителите да било бебетата да се запазят независимо от малформациите, то ишците щели да бъдат подготвени. Считат, че от събраните по делото писмени и гласни доказателства, както и от заключенията на съдебните експертизи, по безспорен начин било доказано противоправното поведение на д-р П.. Следвало да се отбележи и, че към настоящия момент д-р П. не била изказала съжаления пред родителите, нито им поднесла своите извинения. Сочат, че са сплотено семейство и всичките им усилия са насочени към детето К.. За изминалите повече от 6 години детето било претърпяло редица изследвания и хоспитализации, щяло да търпи и до края на живота си, който не се очаквал да е дълъг. Ишците изпитвали страх от изхода на всяко лечение; страх за живота на единственото им оцеляло дете. Всяка инфекция можела да бъде пагубна за детето. Детето било лишено от безгР.но детство, каквото всяко дете би трябвало да има. Майката се била превърнала в личен асистент на детето. Бащата работел на две места, за да осигури финансовото състояние на семейството, вкл. и нужните средства за лечение на детето К.. Ограничили били контактите си. Родителите били изградили изключителна емоционална връзка с детето К.. Въпреки младата им възраст ишците изпитвали страх да имат други деца. Считат, че присъденото им обезщетение отговаря на критериите за справедливост по чл.52 ЗЗД. От изложеното в жалбата ставало ясно, че процесуалния представител на въззивника не е запознат с конкретиката и спецификата на делото. Намират,

че изхода по същото е от значение за всички български семейства, които искат да имат деца.

По въззивната жалба е постъпило **становище от третото лице помагач** – „ЗД Евроинс“ АД, в което се сочи, че въззивната жалба била изцяло основателна; споделят изложените в същата доводи.

Въззивната жалба е допустима:

Решението е връчено на въззивника на 31.01.2025 г и е обжалвано в срока по чл.259, ал.1 ГПК- на 14.02.2025 г. /по пощата/.

Налице е правен интерес на въззивника за обжалване на решението.

В частта в която всяка ищцова претенция е отхвърлена за разликата над сумата от 100 000 лв. до предявения размер от по 150 000 лв., решението като необжалвано е влязло в сила.

По основателността на въззивната жалба:

Съгласно чл. 269 ГПК въззивният съд се произнася служебно по валидността на решението, а по допустимостта – в обжалваната му част, като по останалите въпроси е ограничен от посоченото в жалбата.

По доводите във въззивната жалба:

Обжалваното решение е постановено във валиден процес, както и е допустимо:

По въпроса за допустимостта на исковете първоинстанционният съд е констатирал, че по иск на М. А. В. против Болницата е постановено влязло в сила решение по гр. дело № 9766/2020 г. по описа на СГС, с което Болницата е осъдена да ѝ заплати сумата от 60 000лв, ведно със законната лихва от 21.04.2018 г.до окончателното плащане, представляваща обезщетение за причинените ѝ неимуществени вреди от смъртта на детето ѝ С. М. Г., поради противоправно поведение на консултиращия и проследяващ бременността ѝ лекар - д-р М. Р.-П.. Иск против Болницата бил предявен и от бащата на детето М. С. Г., по който било образувано гр. дело № 9767 от 2020 г. по описа на СГС и с влязло в сила решение на бащата било присъдено обезщетение за неимуществени вреди от смъртта на детето му С. М. Г.в размер на 60 000лв, ведно със законната лихва от 21.04.2018 г. до окончателното плащане.

По двете дела като трето лице помагач на страната на Болницата било участвало "ЗАСТРАХОВАТЕЛНО ДРУЖЕСТВО Евроинс" АД - гр. София.

Първоинстанционният съд е изискал предходните две дела и след постъпването им, с определение № 9453 от 18.06.2024 г., постановено в закрито заседание, е уведомил страните. Делата са приложени като доказателства към първоинстанционното производство, постановеното по което решение е предмет на въззивен контрол от настоящата инстанция.

След служебно извършена проверка настоящата инстанция констатира, че не е налице пълен идентитет между настоящето дело и предходните такива, който да е пречка по чл.299 ГПК за разглеждане на така предявените от ищите искове, решението по които е предмет на инстанционен контрол в настоящето производство.

В конкретния случай ищите претендират обезвреда за търпените от тях болки и страдания, причинени им от виновното и противоправно поведение на д-р П., служител при ответниците, при изпълнение на служебните ѝ задължения във връзка с протеклата бременност на ищцата М. А. В., за диспансерното наблюдение на която, както и на родилката /ищцата/ д-р П. била избрана от бъдещите родители. Сключен бил платен пакет „Абонамент женска консултация“ на стойност 450 лв., вместо възможността за проследяване по НЗОК, за да бъде получена по-качествена и задълбочена услуга от проследяващия лекар. Сочат, че през цялото време на бременността д-р П. била уверявала бъдещите родители, че двата плода се развиват добре „всичко си имали даже“; казвала им да бъдат спокойни, че всичко изглежда нормално и бебетата са здрави. Уверявала ги, че не се наблюдават аномалии в анатомичното развитие на двата плода. На 11.04.2018 г. в ответната болница ищцата родила близначките К. М. Г. и С. М. Г. чрез цезарово сечение, осъществено от операционен екип, включващ д-р М. П.. И двете бебета били родени с тежки малформации. Вследствие на тези малформации бебето С. умира 10 дни след раждането. Търпените от родителите болки и страдания по повод бебето С. са били предмет на овъзмездяване по горесцитирани гр.д., съответно № 9766 по описа за 2020 г. на СГС, ГО, I-26 състав по иска на М. А. В. и гр.д.№ 9767 по описа за 2020 г. на СГС, Iб-ти състав по иска на М. С. Г.. По конкретния спор ищите претендират да бъдат овъзмездени относно бебето К.. Твърдят, че от страна на д-р М. Р.-П. са допуснати редица пропуски и нарушения през целия период на проследяване на бременността. Въпреки наличната качествена медицинска техника при ответниците, чийто служител

била д-р П., последната не положила качествена грижа относно бременната, както и не установила множеството вродени малформации на двата плода. Д-р П. не предприела адекватно и обстойно наблюдение на органите и състоянието на двата плода, докато били в утробата на майката. Д-р П. не била уведомила родителите, че при двете бебета има проблеми в органната им система. Считат, че това е можело да се установи още в началния стадий на бременността. При това положение твърдят д-р П. да е нарушила чл.81, ал.2 33 за своевременност, достатъчност и качество на медицинската помощ. Действията и бездействията на д-р П. не били съобразени с добрата медицинска практика и медицински стандартни и по-конкретно медицински стандарт „Акушерство и гинекология“. Поведението на д-р П. било станало причина родителите да не могат да узнаят за риска и наличието на полиформациите, което било в пряка причинна връзка с увреждането. Сочат, че в случая била налице кръвнотрупна несъвместимост по резус фактор, тъй като майката била с отрицателен резус фактор, а бебетата с положителен. Независимо от това на бременната не били извършени съответните на такова състояние медико-диагностични изследвания в 17-20 гестационна седмица и последващи такива в 26-28 гестационна седмица за наличие на антитела, каквото било разписано в медицински стандарт „Трансфузионна хематология“. Не била направена амниоцентеза и генетични изследвания, нито бременната била насочена към съответните специалисти. Сочат, че д-р П. била подценила ситуацията като разчитала, че бременността е нормална, а не тежка, патологична и рискова. Не било взето предвид, че през 2013 г. ищцата е имала аборт. Дори когато ищцата постъпила в болницата, д-р П. не се заинтересувала да търси причините и проблемите на тази бременност. Нарушен бил принципа за адекватни очаквания. Родителите очаквали раждането на две здрави деца, за което д-р П. многократно ги била уверявала, че ще бъде така. Вместо това се родили две тежко увредени бебета, едното от които починало. Родителите не били подготвени за това, защото не били предварително информирани. Нарушено било правото им да получат своевременно медицинска информация и съответно да направят своя информиран и свободен избор. Считат, че в случая са нарушени принципите на професионална компетентност, отговорност и добросъвестност, провъзгласени в Кодекса за професионална етика на лекарите в България. Поради необходимост от постоянна грижа за детето К., майката /ищцата/ се

била превърнала в личен асистент на детето. Бащата /ищеца/ работел на две места, за да осигури финансовото състояние на семейството, вкл. и нужните средства за лечение на детето К.. Ограничили били контактите си. Родителите били изградили изключителна емоционална връзка с детето К.. Въпреки младата им възраст ищците изпитвали страх да имат други деца. Видно от обстоятелствената част на исковата молба, ищците претендират търпените от тях болки и страдания, а не такива от оцелялото дете К.. Затова и доводите на въззивниците, че ищците били предяВ. чужди права се явяват неоснователни.

Петитума съответства на изложеното в обстоятелствената част на исковата молба.

Установява се от представеното по делото, л.46 от първоинстанционното производство, удостоверение за раждане № 5457180160, издадено от район „Овча купел“ , че ищците са родители на детето К. М. Г., т.е за бащата /ищец/ също е налице право на иск.

Налице е правен интерес от водене на процеса, още повече, че се касае до осъдителни, а не установителни искове.

Основателно е възражението на въззиваемите, че процесуалния представител на въззивника излага неотнорми за спора доводи и особено този за правото на майката да прекъсне бременността – в случая този момент отдавна е отминал, тъй като ищцата е родила двете деца, плод на тази бременност.

При това положение така **предявените искове са допустими** за разглеждане и правилно са били разгледани от първоинстанционния съд.

По правилността на първоинстанционното решение в обжалваната му част:

За да приеме за основателна претенцията на ищците, първоинстанционният съд е констатирал, че между страните по делото няма спор, а това се установявало и от приетите писмени доказателства, че бременността на ищцата с близнаци е била проследявана от д-р П., която е в договорни служебни отношения и с двамата ответника, т.е. последните били възложители на работата по смисъла на чл. 49 от ЗЗД. Конкретният обем на дейности по проследяване на бременността бил уреден в закупения от ищците платен пакет "Абонамент женска консултация" на стойност 450лв, като

страните не спорели по извършените на ищцата прегледи по вид и хронология, които се установявали и от приетите писмени доказателства и от приетата комплексна експертиза, изготвена от три вещи лица - специалист по детски болести и детска нефрология, специалист АГ и специалист медицинска генетика, която била подробно обоснована и защитена от вещите лица при изслушването им в съдебно заседание на 10.12.2024 г. Установено било от вещите лица, че бебето - близник К. се ражда със следните малформации: вродена аномалия на отделителната система - лявоостранна бъбречна агенезия (липса на ляв бъбрек), дясноостранна хидронефроза - 2-ра 3та степен, вроден десен мегауретер в рамките на синдром на Голденар - с липодермоит на част от лявото око и два акцесорни аурикуларни придатъка пред лявото ухо (две допълнителни висулки пред лявото ухо). При изслушване в съдебно заседание вещото лице детски нефролог разяснило, че медицинският термин агенезия означава липса, а "хидронефроза" е задържане на урина от бъбрека, т.е. той не работи пълноценно, тази урина се задържа в самия бъбрек и това води до нарушение на функцията на самия бъбрек, защото притиска работещата част от бъбрека и ѝ пречи да функционира като води до бъбречна недостатъчност, което значи невъзможност на бъбреците да работят така, че да осъществяват функцията си да отделят отпадните продукти. Последните се задържат в организма и го интоксикират, т.е. бъбрекът не работи пълноценно, защото задържа урина и интоксикира, което е резултат именно от вродената аномалия на единствения бъбрек, а ако бъбрекът е здрав той щял да пречисти и да изхвърли отпадния продукт - урината. За установената аномалия "мегауретер" вещото лице пояснило, че е налице разширение на пикочопровода, който нормално отделя урината от единствения бъбрек, който я задържа и това е причината за разширяването му, иначе е тесен. Комплексната аномалия между бъбрека и мегауретер вещите лица сочели като причина за риск от рецидивиращи инфекции на пикочните пътища, тоест те не зависели от други външни условия или действия - било на детето или на родителите. При новородено възникването на инфекции на пикочните пътища се установявала чрез висока температура над 38°C, без да има никакви съпътстващи симптоми на горните дихателни пътища или стомашно-чревен тракт, или кожни такива, при което като правило личният лекар взимал изследвания - пълна кръвна картина и С-реактивен протеин, както и обикновена и стерилна урина, за да се докаже, че тази инфекция е от бактериален произход. На базата на тези

изследвания се поставяла диагнозата инфекция на пикочните пътища и се започвало съответното лечение, но всичко това трябвало да се установи в рамките на 24 до 48 часа, защото инфекцията на пикочните пътища при всяко едно забавяне водела до трайни увреждания на бъбрека под формата на съединително - тъканни рбци.

Вещите лица изрично посочвали, че човек може да живее с един бъбрек, но този конкретен бъбрек бил с аномалия, която включва хидронефроза и мегауретер, тоест този бъбрек от вътреутробното си развитие никога не бил работил нормално и към момента не съществувало лечение, което да се приложи върху плода по време на бременността и детето да се роди с два здрави бъбрека. При констатирана от акушер-гинеколога подобна аномалия бременната задължително трябвало да бъде информирана от екип в състав, конкретно в случая, акушер-гинеколог и детски нефролог и да ѝ се разяснят всичките рискове по време на бременността и след раждането, за да може тя да вземе информирано решение какво да предприеме, вкл. разполагала с право да реши да прекъсне бременността. Вещите лица давали еднозначно заключение, че независимо, че става въпрос за двуплодна бременност, може да се установи дали във всеки от двата плода има формиран бъбрек или няма формиран бъбрек, но в съставената по наблюдението на бременността медицинската документация нямало описана никаква аномалия по отношение на нито един от двата плода, такава аномалия не била съобщавана на родителите, не била обсъждана с тях и поради това не били предприети и последващи изследвания. Вещите лица били единодушни, че няма вероятност ехографът да не засече аномалията, защото ответната Болница е с ниво 2Б - специализирана в областта на акушерството и гинекологията и като такава разполага със съответната апаратура, изследователски лаборатории и квалифицирани специалисти по неонатология, генетика, трансфузионна хематология, урология, нефрология и други, позволяващи ѝ да установи наличието, респ. липсата на бъбреци у плодовете на бременната и конкретно на малформациите на детето К. и специалист да постави коректна диагноза. Поради това вещите лица давали заключение, че ищцата е платила за ехография, каквато е получила, но изследването само по себе си не е диагноза, а такава се поставя от наблюдаващия лекар, а при констатирана от него необходимост и от екип от специалисти. Но в конкретния случай по време на бременността проследяващият я лекар не бил установил аномалия, макар да

било обективно възможно и поради това задължително, както и не предприел каквито и да било последващи действия по уведомяване и консултиране на родителите.

При липса на констатирани отклонения в развитието на близнака К., тя се ражда с бъбречна недостатъчност и щяла бъде с хронична бъбречна недостатъчност до момента, до крайния стадий, в който бъбрекът вече нямало да може да се справя с изчистването на отпадните продукти от обмяната на веществата и трябвало да се стигне до диализа или трансплантация, защото иначе организмът нямало да оцелее. Предвид тази прогноза от аномалиите било задължително уведомяването на бременната, защото било ясно, че те ще доведат до един обем от високоспециализирани медицински гР.и за роденото дете, които не могат да се полагат вкъщи, не само при проблем, но се налагало и проследяване на детето, защото детето бидейки с бъбречна недостатъчност имало отклонение във всичките органи и системи и съответно получавало терапия като дете с хронична бъбречна недостатъчност. Конкретно вещото лице детски нефролог посочвал, че медицинската грижа е веднъж за аномалията, свързана с риск от рецидивиращи инфекции на пикочните пътища и втори път и за детето, което е на подпомагаща, субституиращата терапия за хронична бъбречна недостатъчност и всички тези гР.и трябвало да се поемат от родител заедно с детето, тоест грижата за детето не ла да бъде извършвана от човек, различен от родител, за да се гР.и за него. Вещото лице сочело, че по отношение отглеждането на детето К. имало допълнителни изисквания, извън медикаментозната терапия - тя била на диета за деца с хронично бъбречно заболяване, определяща какви течности, какво количество трябва да приема и какво да не приема и всичко това се проследявало ежедневно от възрастен, като лекарите били обучавали майката за това от момента, в който бебе К. се е родила.

От свидетелските показания на брата на ищеца и съпругата му, които били съседни на ищите от 7 години, както и от показанията на близка с ищите от повече от 15 години, се установявало, че ищите не са знаели за съществуването на каквито и да било проблеми с бременността с двете близначки, като радостно очаквали това събитие и се подготвяли за него. От показанията на свидетеля Б. /брат на ищеца/ се установявало, че след раждането шокът бил голям, двамата изпаднали в депресия, а брат му отключил псориазис, вследствие на силния стрес от преживяното, М. /ищцата/

преживяла събитията доста тежко психологически. И понастоящем и за двамата стресът продължавал, не могли да спят и прибягвали до лекарства, като и най-малката настинка за детето за тях бил ужас, защото К. се налагало често да влиза в болница и отдавна били "отписали" празниците. Съпругата му също давала показания, че често се налага хоспитализиране на детето, дори само при температура, защото при нея била много опасна и можело да навреди на бъбрека. Това карало майка й М. да изпитва страшна паника, страшно притеснение, от които била променена психически. Свидетелката сочала също, че М. бил принуден да работи постоянно, за да може да осигури всичко необходимо за детето К., поради което бил под голям стрес, още повече, че М. не можела да започне никъде работа, защото нито един работодател не можел да се съобрази с това, че нейното дете изисква по-специални гР.и, по-често следене, по-често влизане в болница, двамата често плачели пред нея.

Свидетелката И. А. И. давала показания, че след раждането за двамата ищци се бил сринал света, страхували се за всяко нещо, свързано с детето К., непрекъснато се притеснявали за всичко и за трансплантацията, за необходимостта от извършване на която знаели, че е въпрос на време и на стечение на обстоятелствата, но стискали зъби и правели каквото трябва. Животът на двамата бил подчинен на медицината и нямали друг изход, защото детето непрекъснато се нуждаело от медицински гР.и. Всички свидетели били единодушни, че ищците са решили да нямат други деца, поради преживяното и страха да не се повтори отново.

Въз основа на приетата комплексна медицинска експертиза и изслушаните свидетелски показания, всички свидетели с трайни и непосредствени лични възприятия за живота на ищците преди и след раждането на двете близначки, съдът е счел, че проследяването на бременността на ищцата не представлява предоставена й качествена медицинска помощ по смисъла на чл. 80, ал. 1 от Закона за здравето, основана на Правилата за добра медицинска практика, приети и утвърдени по реда на чл. 5, т. 4 от Закона за съсловните организации на лекарите и лекарите по дентална медицина, тъй като за наблюдаващия лекар обективно било възможно и поради това бил длъжен да установи съществуващите малформации по време на бременността на детето К., но не го бил направил,

следствие на което детето се родило с вродени увреждания. Тези действия съдът е счел за противоправни по смисъла на чл. 45 от ЗЗД във вр. чл. 80, ал. 1 от Закона за здравето и от тях за двамата ответника възниквала отговорност на основание чл. 49 от ЗЗД като лица, възложили изпълнението на дейностите по проследяване бременността на ищцата. Доколкото конкретните действия на наблюдаващия лекар, довели до противоправния резултат, не могли да бъдат разграничени във времето и отнесени конкретно към някой от ответниците, то съдът е достигнал до извода, че двамата са причинили деликта съвместно и на основание чл. 53 от ЗЗД отговарят солидарно.

Относно размера на обезщетението първоинстанционният съд се е позовал на разясненията в ППВС № 4/1968 г., критериите за справедливост по чл. 52 ЗЗД и съдебната практика на ВКС относно допустимостта на обезщетение за бъдещи вреди, които били доказана последица от деликт.

Съдът е счел, че от комплексната експертиза се установява, че от момента на раждането за детето К. са налице вродените малформации, като конкретно липсата на един и втори увреден бъбрек изискват специални, постоянни гР.и от родителите и постоянни висококвалифицирани медицински гР.и, оказвани при задължително съдействието на родителите и това щяло да продължи до момента, до който увреденият единствен бъбрек престане да функционира с последица извършването на хемодиализа и трансплантация. Следователно и към момента на приключване на съдебното дирене и след това в обозрим период от време ежедневието на ишците нямало да бъде промемено - от тях щели да се изискват същите интензивни ежедневни гР.и за детето им, придружени с постоянно напрежение и стрес, като животът им бил изцяло подчинен на нуждите на детето им. Особено интензивни негативни преживявания съдът е приел, че ишците са преживели при раждането на детето К. и установяването на конкретните увреждания без възможност за лечението им и в същото време изискващи постоянни гР.и, надхвърлящи многократно обичайните, особено що се отнасяло до отглеждане на новородено бебе. От родителите се изисквало постоянно наблюдение на детето, като било необходимо майката да бъде обучавана как точно да полага тези гР.и, без да може да полага труд, което от своя страна принудило бащата да поеме изцяло отговорността по финансовото обезпечаване на семейството, включителни специалните гР.и за бебе К.. При тези си мотиви съдът е достигнал до извода, че ишците са доказали да търпят твърденията от тях

неимуществени вреди, които били налице от момента на раждането на детето им К. и щели да продължат и в бъдеще със сходен интензитет на този, вече установен по делото към момента на приключване на съдебното дирене за бъдещ, предвидим период от шест години. След този период съдът е счел, че липсва предвидимост за здравословното състояние на детето К. и болките и страданията на родителите. Затова съдът следвало да присъди обезщетяване на двамата родители за периода от раждане на детето до 11.04.2030 г. като за този период е л глобално обезщетение за всеки от тях от по 100 000лв, ведно със законната лихва от увреждането, а за разликата до пълните предявени размери е счел, че исквете за неоснователни и като такива са отхвърлени.

Апелативен съд-София, действащ като въззивна инстанция като съобрази доводите и възраженията на страните, както и събраните по делото /пред първата съдебна инстанция/ доказателства, приема следното:

За да бъде основателен иска по чл.49 ЗЗД във връзка с чл. 45 ЗЗД, следва да се установи, че е налице осъществено **противоправно деяние**/действие или бездействие/, вина, **вреда** и причинна връзка между противоправното и виновно поведение на дееца и настъпилите вреди. **Причинната връзка** се доказва във всеки конкретен случай като тежестта на доказване е върху този, който я твърди, в случая **ищецът**. Вината се предполага до доказване на противното, а останалите предпоставки - **противоправно деяние и вреда подлежат на установяване от ищеца**.

От данните в първоинстанционното производство е видно, че СГС е констатирал наличието на предходни дела между ишците и по настоящия спор и Болницата като ответник, и като трето лице помагач застрахователя,трето лице помагач и в настоящия спор. Приел е, че след като по двете предходни дела настоящият ответник Медицински център не е бил страна, не е обвързан от установеното там, а твърденията на ишците за ангажиране на отговорността му трябва да бъдат доказани от тях в производството. В отношенията между ишците по настоящото дело и първия ответник ПСАГБАЛ „Света София“ ЕАД била налице формирана сила на пресъдено нещо за всички обстоятелства по провеждане наблюдението на бременността на близнаците, които били идентични със заявените по настоящото дело и които като правопораждащи отговорността правнорелеванти факти обвързвали страните и по настоящото дело. При тези си констатации СГС, с

протоколно определение от 10.12.2024 г е коригирал изготвения по делото проект за доклад и е указал на ищците, че не е в тяхна тежест да доказват вина на длъжностни лица на ответниците при изпълнение на служебните им задължения, както и че е налице формирана сила на пресъдено нещо в отношенията между ищците и първия ответник - Болницата по отношение на извършените действия по проследяване бременността на ищцата М. А. В..

От приложените по делото предходни дела, се установява, че:

- с влязло в сила решение № 108 от 25.01.2022 г. по в.гр.д.№ 2095 по описа за 2021 г. на АС-София, 12-ти граждански състав, е потвърдено решение № 14 от 31.03.2021 г. по гр.д.№ 9766 по описа за 2020 г. на СГС, ГО, I-26 състав, с което ответникът „Първа специализирана акушеро-гинекологична болница за активно лечение „Света София“ ЕАД, е осъден на основание чл.49 ЗЗД и чл.86 ЗЗД, да заплати на М. А. В., сумата от 60 хиляди лева, ведно със законната лихва от 21.04.2018 г. до окончателното плащане, представляваща обезщетение за причинени неимуществени вреди от противоправното поведение на консултиращия и проследяващ бременността й лекар д-р М. Р.-П.;

- с влязло в сила решение № 510 от 29.04.2024 г. по в.гр.д.№ 2978 по описа за 2023 г. на АС-София, 14-ти граждански състав, е потвърдено решение № 4583 от 21.08.2023 г. по гр.д.№ 9767 по описа на СГС, ГО, I-6 състав, с което ответникът „Първа специализирана акушеро-гинекологична болница за активно лечение „Света София“ ЕАД, е осъден на основание чл.49 ЗЗД и чл.86 ЗЗД, да заплати на М. Г. С., сумата от 60 хиляди лева, ведно със законната лихва от 21.04.2018 г. до окончателното плащане, представляваща обезщетение за причинени неимуществени вреди от смъртта на детето му С. М. Г..

В предходните съдебни производства е прието наличието на противоправно поведение на д-р П. като съдилищата са счели, че е нарушено правото на пациента да получава ясна и достъпна информация за здравословното състояние /на децата/ и методите за евентуалното лечение - нарушение на т. 8 от чл. 86 Закона за здравето /ЗЗ/. Това на свой ред е довело до ограничаване на правата, гарантирани в т. 11 от същия текст, тъй като е осуетило възможността на родителите да потърсят и да се възползват от достъп до модерни методи на лечение, респ. на диагностика. Така те са били

лишени от правото си да направят информиран избор относно развитието на бременност, нейното проследяване, евентуално преустановяване, както и не са имали възможността да се подготвят и да потърсят предварително начин за съхраняване на здравето на единият или на двата плода след тяхното раждане. Нямамо данни на родителите да е било разяснено за рисковете от тази патологична бременност. Ако това било сторено, те са могли да разполагат с възможност за информиран избор как да подхождат при проследяването и наблюдението на самата бременност, а така също и да подберат, вкл. и по свой избор, съответен набор от изследвания и скрининг, с който да установят, евентуално и да игнорират, наличието на неблагоприятни за развитието на ембрионите фактори. Нарушено било правото им по чл. 86, т. 4 ЗЗ, който им дава възможност да потърсят повече от едно медицинско становище относно диагнозата, лечението и прогнозата на дадено медицинско състояние.

Съгласно актуалната съдебна практика на ВКС по въпросите на силата на пресъдено нещо /СПН/, така например РЕШЕНИЕ № 73 ОТ 17.06.2024 Г. ПО Т. Д. № 377/2023 Г., Т. К., I Т. О. НА ВКС, когато между едни и същи страни са възникнали няколко спора, основани на едно и същи правопораждащи факти, и по някои от споровете има вече влязло в сила решение, следва да се приеме, че **относно общите правопораждащи факти съдът се е произнесъл окончателно**. В отношенията между страните е формирана сила на пресъдено нещо по тези въпроси, която следва да бъде зачетена при всеки последващ спор, т.е. в случая противоправното поведение на д-р П. във връзка с проследяването на бременността на ищцата, вече е установено с влезли в сила съдебни решения. Отговорността на Болницата на основание чл.49 вр. с чл.45 ЗЗД също е установена.

При това положение въззивната инстанция намира за неоснователни доводите на въззивниците за допуснати от първоинстанционния съд процесуални нарушения и по-конкретно такива във връзка с разпределението на доказателствената тежест.

В съдебната практика, така например РЕШЕНИЕ № 163 ОТ 03.02.2021 Г. ПО ГР. Д. № 123/2020 Г., Г. К., III Г. О. НА ВКС понятието "лекарска грешка" е дефинирано като всяко неизпълнение на професионалните задължения на лекар за и при извършване на изследвания, консултации, лечение и др. медицински дейности,

което е в противоречие с утвърдените от медицинската наука и практика методи и технологии, с медицинските стандарти, регламентирани по реда на чл. 6, ал. 1 от Закона за лечебните заведения/ ЗЛЗ/ и Правилата за добра медицинска практика, с основните принципи на правото на медицинска помощ - своевременност, достатъчност и качество на медицинската помощ, в резултат на което е причинено увреждане.

Противно на соченото от въззивника, първоинстанционният съд е достигнал до правилния правен извод за наличие на предпоставките на чл.49 вр. с чл.45 ЗЗД, за ангажиране на отговорността на ответниците. За да стори това СГС е подложил на обстоен анализ събраните по делото писмени и гласни доказателства, както и допуснатите, изслушани и приети по делото съдебни експертизи.

По безспорен начин е установено, че ищцата е избрала за лекар, който да проследи бременността ѝ с близнаците, вкл. детето К., както и да води раждането – д-р М. Р.-П..

Не се оспорва по делото, а и се установява от писмените доказателства, че д-р П. е служител при двамата ответници. Този факт се признава с отговора по исковата молба, виж л.310 от първоинстанционното производство.

Отговорността на ответника "МЕДИЦИНСКИ ЦЕНТЪР-ПСАГБАЛ Света София " ЕООД - гр. София произтича от разпоредбата на чл. 53 ЗЗД, съгласно която, ако увреждането е причинено от неколцина, те отговарят солидарно.

Установява се от събраните по делото писмени и гласни доказателства, че ищцата е ходела редовно на консултации за проследяване на бременността. Свидетелката И. сочи, че по време на бременността М. се е гР.ела перфектно за здравословното си състояние: „Тя беше повече от стриктна“, виж л.399 от първоинстанционното производство.

От показанията на свидетелката Е. М. Е., съпруга на брата на ищеца, която по същото време е била бременна, както и д-р П. е била нейн лекар, включително и са ходили заедно с ищцата на консултации, се установява, че д-р П. винаги е казвала на М., че всичко е наред, че няма никакъв проблем и, че бременността ѝ върви перфектно. Д-р П. им назначавала преглед в един ден и свидетелката е присъствала на повечето от прегледите на М.. Д-р П. е мерила близнаците и е казвала, че всичко е наред, че нямат проблеми. Д-р П. не е отправяла никакви предупреждения към М., виж л.400 от

първоинстанционното производство.

От заключението на допуснатата, изслушана и приета по делото /пред първата съдебна инстанция/ комплексна съдебно-медицинска експертиза, се установява, че е възможно да се установи наличие на бъбреци чрез трансвагинален ехографски достъп около 11-та гестационна седмица и чрез трансабдоминален достъп между 12 и 15 гестационна седмица, л.536 от първоинстанционното производство. В 9-та гестационна седмица започва произвеждането на урина от бъбреците и тогава се визуализира пикочен мехур. Феталната морфология представлява високоспециализирано ултразвуково изследване на всички основни органи и системи на плода. Целта е да се оцени анатомията на плода и да се изключат или установят аномалии, които се проявяват в по-късните срокове от бременността. При това изследване се прави оценка на размерите и растежа на плода, плацентата, пъпната връв и околоплодните води, маточната шийка, кръвотока в различните съдове на фетуса. Феталната морфология е препоръчително изследване, което се извършва в периода между 18-22 гестационна седмица. На ищцата са извършвани ултразвукови изследвания при които д-р П. не е описали никакви проблеми и/или отклонения от нормалното развитие на двата плода; няма отразено наличие на малформации/аномалии при нито един от плодовете. При изслушването си вещото лице д-р Г. разяснява, че „ехографът сам по себе си не дава диагнози“, човекът /в случая д-р П./ поставя диагноза на база ехографския образ след разчитане на данните, т.е. лекарят трябва да разбере какво му показва ехографа. Няма такава вероятност ехографът да не засече аномалията. В случая се касае до вродена аномалия, при която просто се вижда липсващ бъбрек, хидронефроза и мегауретера и за установяване на това не е необходимо да се извършват генетични изследвания. Виждайки се на ехографа тези аномалии, от там нататък се информира бременното семейство /т.е. двамата родители/.

При поставяне на диагноза „Аномалия на плода“ или при съмнение за такава се извършва консултация, в случая детски нефролог. В приложената медицинска документация няма данни за извършена фетална морфология от д-р П. по време на проследяването на бременността на ищцата М. А. В.. Това изследване е стандартна диагностична процедура, която е включена в пакета медицински услуги, заплатен от ищцата. При рискова, патологична или двуплодна бременност с предхождащ аборт за установяване на наличието или

липсата на вродени аномалии /малформации/ се провежда ранен биохимичен и генетичен скрининг /13-15 гестационна седмица/, следваща фетална морфология /19-20 гестационна седмица/ за определяне на наличието, структурата, положението и функциите на различните органи и системи на плода. Вещите лица разясняват, че многоплодната бременност се отнася към високорисковата бременност и е рискова и по отношение на вродените аномалии. Особено рисков е контингентът на монзиготните близнаци, какъвто е настоящия случай- еднояйчна многоплодна бременност.

При установяване на аномалии на бъбреците и отделителната система, на родителите се предлага по-разширено генетично изследване и консултация с детски нефролог с опит във феталната морфология с последващ консилиум с наблюдаващия бременността акушер-гинеколог, за обсъждане на прекъсване на бременността по медицински показания, ако има такива индикации. Цялата информация се описва в протокол, който се представя на бременната и след информирано съгласие от нейна страна, бременността се прекъсва. Ако аномалията не е свързана с риск за живота на плода/плодовете след раждането, но води до бъбречна недостатъчност, тази информация се обсъжда с бременната и отново се взима съвместно решение.

Вещите лица сочат, че с напредването на медицината става възможна ранната диагностика на вродените аномалии. Болницата /ответник/ е заведение от клас Б1, специализирано в областта на акушерството и гинекологията и е разполагала с необходимата медицинска апаратура и методи за извършване на изследвания, чрез които да бъдат установени наличието, респ. липсата на бъбреци у плодовете на бременната, респ. аномалиите в развитието на бебето К..

Налага се извод, че служителката на двамата ответници – д-р П. не е предприела надлежни и адекватни от медицинска гледна точка мерки за установяване на действителното здравословно състояние на плода К.. По безспорен начин, вкл. от горесцитираната комплексна съдебно-медицинска експертиза, е установено, че д-р П. не е извършила надлежно проследяване на бременността, включително и не е провела изследването „фетална морфология“, за което ищцата е заплатила с пакета медицински услуги. Същевременно факта, че малформациите не са установени по време на проследяването на бременността от д-р П., се признава от ответниците с

отговора по исковата молба, виж л.311 от първоинстанционното производство. Следва да отбележим, че при изслушването си в о.с.з. вещото лице д-р Г. е посочила, че независимо, че става въпрос за бременност с близнаци може да се установи дали във всеки от двата плода има формиран бъбрек или няма формиран бъбрек; това няма как да бъде объркано- или има бъбрек, или няма бъбрек, независимо дали се касае до един плод или два, както е в случая.

По безспорен начин, включително гласните доказателства се установява, че бъдещите родители не са били информирани от д-р П., че бебе К. е с множество малформации; не са уведомени за рисковете от това състояние на детето, нито им е бил предоставен информиран избор – дали да бъде прекъсната бременността или да приемат, че детето им ще се роди с множество малформации и съответно да бъдат подготвени да поемат отговорността за отглеждане на дете в такова здравословно състояние. Видно от изнесеното от вещото лице Г. при изслушването на комплексната съдебно-медицинска експертиза, че детето К., която е родена с бъбречна недостатъчност ще бъде с хронична бъбречна недостатъчност до момента, до който достигне до терминална бъбречна недостатъчност /краен последен стадии на бъбречната недостатъчност/ и необходимост от диализа или трансплантация, л.552 от първоинстанционното производство.

От разпитаните на страната на ишците свидетели, чийто показания почиват на непосредствени впечатления, са обективни и следва да бъдат кредитирани, ишците са очаквали „двойна радост“ от раждането на две здрави деца. Всички са били в еуфория, защото в семейството за първи път е щяло да се родят близнаци. Свидетелят Б. заедно с брат си /ищеца/ са отишли да купят детски креватчета, детско обзавеждане и друго необходимо за бебетата, виж л.398 и следващите от първоинстанционното производство.

Не се спори, а и от събраните писмени доказателства – медицински документи, както и от заключението на комплексната съдебно-медицинска експертиза, е видно, че детето К. е родено с множество малформации - липса на ляв бъбрек и увреден десен бъбрек - дясностранна хидронефроза - 2-ра 3-та степен, вроден десен мегауретер в рамките на синдром на Голденар - с липодермоит на част от лявото око и два акцесорни аурикуларни придатъка пред лявото ухо /две допълнителни висулки пред лявото ухо/.

Заключението не е било оспорено от страните, прието е от първата

съдебна инстанция за обективно и като такова е кредитирано, кредитира се и от настоящата инстанция като компетентно изготвено, както и съответстващо на събраните по делото писмени доказателства.

Пак от свидетелските показания се установява, че след раждането на децата, всички са били в шок от медицинското състояние на същите. Свидетелят Б. сочи, че ишците изпаднали в депресия, а ищеца отключил псориазис от силния стрес. Свидетелката Е. сочи, че М. се променила психически. За всяко нещо изпадала в паника. Свидетелката И. сочи, че в началото ишцата дори не се хранела, а била само на „Капи“. Било много тягостно. За тях се сринал света. Притеснени са за всяко нещо. Свидетелката Е. сочи, че често плачат, включително пред нея. Те се стараят децата да се чувстват добре и щастливи, но се притесняват за всяко нещо. Стресът не само не намалява, но и се увеличава. Страхуват се и от бъдещата трансплантация. „Стискат зъби и гледат да правят каквото трябва“. Ишците се страхуват да имат друго дете, защото вече са преминали през това и не искат за изживеят още един ужас и стрес. М. я е страх да не се случи абсолютно същото, както се случило с близнаците. /Към момента на деликта ишцата е била на 28 години, а ищеца на 31 години/. Поради вродените аномалии, детето К. има непрекъснато здравословни проблеми. Ишците я водят постоянно по лекари. „От бебенце я дупчат всеки месец за изследвания“ /показания на свидетелката И./. От тревоги по детето К. не могат да спят, прибягват и до лекарства, за да могат да заспят. Дори и при най-малката настинка на детето К. преживяват всеки път този ужас. Със сигурност са загубили вяра в лекарите. „Те са подчинени на медицината, те нямат друг изход“. От изнесеното от вещото лице д-р Г. при изслушване на заключението в о.с.з. е видно, че ишцата е обучена още от раждането на детето К. как да се справя с отглеждането й. Един от двамата родители физически трябва да поеме заедно с детето, то не може да бъде поверено на гР.ите на човек, различен от най-близките му, за да се грижат за него. Следва да се вземе предвид и, че детето е на специална диета за деца с хронично бъбречно заболяване; приема на течности се проследява ежедневно от възрастен; детето няма как да се справи само.

Празниците са ги отписали отдавна. Ако празнуват, това е в зависимост от здравословното състояние на детето К..

Настоящата инстанция намира за неуместен довода на въззивниците, че

видите ли, ако ишците били уведомени за вродените аномалии на децата, то са щели да прекъснат бременността, т.е. с това си поведение д-р П. едва ли не е спасила децата.

Противно на соченото от процесуалния представител на въззивника, ишците като отговорни родители са приели и поели грижата за детето им К. като са положили всички усилия детето им да продължава да живее въпреки вродените множество малформации. Загърбили са правото си на личен живот, вкл. майката се е отказала от правото на професионален труд, за да бъде неотлъчно до детето си. А бащата работи неуморно, за да осигурява финансовото състояние на семейството си, вкл. и за множеството изследвания и медицински интервенции на детето К..

В показанията си свидетелката И. /семейна приятелка на ишците от 15 години/ сочи, че М. и М. са перфектно семейство. Супер грижовни са един към друг, обичат се и добре си гледат децата /освен К. имат още едно дете, родено преди това/.

Налага се извод, че противно на соченото от въззивниците, доказани са всички налични предпоставки на т.нар. „медицински деликт“; респ. на чл.49 вр. с чл.45 ЗЗД.

Относно размера на обезщетението:

Съгласно задължителната практика на ВС – ППВС № 4/1968 г. и постоянната практика на ВКС, намерила израз в решения по чл. 290 ГПК по приложението на чл. 52 ЗЗД, между които са решение № 93 от 23.06.2011 г. по т. д. № 566/2010 г. на ВКС, II т. о., решение № 158 от 28.12.2011 г. по т. д. № 157/2011 г. на ВКС, I т. о., решение № 88 от 9.07.2012 г. по т. д. № 1015/2011 г. на ВКС, II т. о., решение № 215 от 3.02.2017 г. по т. д. № 2908/2015 г., II т. о. и много други, понятието "справедливост" по смисъла на чл. 52 ЗЗД не е абстрактно понятие, а е свързано с преценката на конкретно съществуващи обстоятелства, които са специфични за всяко дело и които трябва да се вземат предвид от съда при определяне на размера на обезщетението, но във всички случаи правилното прилагане на чл. 52 ЗЗД при определянето на обезщетенията за неимуществени вреди от деликт е обусловено от съобразяването на следните общи критерии: характера и тежестта на уврежданията, обстоятелствата, при които са настъпили, интензитета и продължителността на болките и страданията, физическите и психическите

последници от уврежданията, възрастта на пострадалия, както и конкретните икономически условия в страната към момента на увреждането. Правнорелевантните общи и специфични за отделния спор факти и обстоятелства следва да бъдат обсъдени и въз основа на комплексната им оценка да се заключи кой е справедливият размер на дължимото обезщетение за неимуществени вреди.

При така изложените по-горе мотиви настоящата инстанция намира, че определеното от първоинстанционният съд обезщетение отговаря на критериите за справедливост: същото е съобразено с интензитета на търпените от ищите болки и страдания и които същите ще търпят като родители на детето К. поради влошеното му здравословно състояние вследствие на противоправното поведение на служителката при двамата ответници.

Размерът на обезщетението е съобразен с икономическите условия в страната, както и с присъжданите от ВКС обезщетения по аналогични казуси /някои от които дори по-високи/.

Налага се извод, че доводите на въззивниците за несъобразяване на размера на обезщетението с принципа на справедливостта са неоснователни.

Поради съвпадане на крайните изводи на двете инстанции, **в обжалваната си част първоинстанционното решение следва да се потвърди.**

По разноските:

Пред първата съдебна инстанция:

Обжалваното решение е изменено в частта за разноските с определение № 6850 от 06.04.2025 г. по реда на чл.248 ГПК относно присъденото адв.възнаграждение в полза на адв. Т. Р. П. на основание чл.38, ал.2 от Закона за Адвокатурата като същото е намалено от по 5 хиляди лева до сумата от по 3 333,33 лв. за защита на всеки един от ищите. Определението не е обжалвано.

С оглед изхода на спора съдът приема, че разноските са правилно определени.

Пред въззивната инстанция:

При този изход на спора **на въззивниците разноси не се следват.**

Въззиваемите не са прав. разноси и такива не им се присъждат.

Процесуалният им представител претендира **адв.възнаграждение по чл.38, ал.2 от ЗАдв.** поради което съдът му определя адв. възнаграждение при съобразяване с извършените от адв. П. процесуални действия по защита на интересите на представляваните, фактическа и правна сложност на спора, както и, че производството по делото приключи в едно публично съдебно заседание без допълнително събиране на доказателства, или такова **в размер на 3 хиляди лева по отношение на всеки един от въззиваемите.**

Водим от горното, Апелативен съд-София,

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА РЕШЕНИЕ № 385 ОТ 20.01.2025 Г. ПО ГР. Д. № 4309/2023 Г. НА СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, **в частта, в която се : ОСЪЖДА** "ПЪРВА СПЕЦИАЛИЗИРАНА АКУШЕРО- ГИНЕКОЛОГИЧНА БОЛНИЦА ЗА АКТИВНО ЛЕЧЕНИЕ „Света София" ЕАД- гр. София, ЕИК 000689182, и "МЕДИЦИНСКИ ЦЕНТЪР-ПСАГБАЛ „Света София " ЕООД - гр. София, ЕИК 201509714, да заплатят при условията на солидарна отговорност на М. А. В., ЕГН ***** и М. С. Г., ЕГН *****, сумата от по 100 000лв, ведно със законната лихва, начиная от 11.04.2018 г. - датата на увреждането до окончателното изплащане, представляваща обезщетение за неимуществени вреди за периода 11.04.2018 г. - 11.04.2030г., включително, изразяващи се в претърпени от М. А. В., и М. С. Г., болки и страдания, за същия период, от раждането на 11.04.2018 г. на детето им К. М. Г.с вродени малформации - липса на ляв бъбрек и увреден десен бъбрек - дясностранна хидронефроза - 2-ра 3-та степен, вроден десен мегауретер в рамките на синдром на Голденар - с липодермоит на част от лявото око и два акцесорни аурикуларни придатъка пред лявото ухо (две допълнителни висулки пред лявото ухо), настъпили следствие пропуск за диагностициране на малформациите при проследяване на бременността на майката М. А. В., допуснат в нарушение на медицинските стандарти и добрите медицински практики, както **и в частта за разностите /изменено с определение № 6850 от 06.04.2025 г. по чл.248 ГПК/.**

ОСЪЖДА "ПЪРВА СПЕЦИАЛИЗИРАНА АКУШЕРО-ГИНЕКОЛОГИЧНА БОЛНИЦА ЗА АКТИВНО ЛЕЧЕНИЕ Света София" ЕАД- гр. София, ЕИК 000689182 и "МЕДИЦИНСКИ ЦЕНТЪР-ПСАГБАЛ Света София " ЕООД - гр. София, ЕИК 201509714 и двамата с адрес на управление: гр.София, ул.“Михалаки Ташев“ № 2, съдебен адрес: гр.София, бул.“Витоша“ № 65- адв. Ю. Д.,при условията на солидарност да заплатят на основание чл.38, ал.2 от ЗАдв., на адвокат Т. Р. П., САК, с № 1100626510, сумата в размер на 3 000 лв., представляваща адв.възнаграждение за процесуално представителство на М. А. В., ЕГН ***, пред въззивната инстанция.**

О С Ъ Ж Д А "ПЪРВА СПЕЦИАЛИЗИРАНА АКУШЕРО-ГИНЕКОЛОГИЧНА БОЛНИЦА ЗА АКТИВНО ЛЕЧЕНИЕ Света София" ЕАД- гр. София, ЕИК 000689182 и "МЕДИЦИНСКИ ЦЕНТЪР-ПСАГБАЛ Света София " ЕООД - гр. София, ЕИК 201509714 и двамата с адрес на управление: гр.София, ул.“Михалаки Ташев“ № 2, съдебен адрес: гр.София, бул.“Витоша“ № 65- адв. Ю. Д.,при условията на солидарност да заплатят на основание чл.38, ал.2 от ЗАдв., на адвокат Т. Р. П., САК, с № 1100626510, сумата в размер на 3 000 лв., представляваща адв.възнаграждение за процесуално представителство на М. С. Г., ЕГН ***, пред въззивната инстанция.**

РЕШЕНИЕТО Е ПОСТАНОВЕНО при участието на „ЗД Евроинс“ АД - трето лице помагач на страна на ответника "ПЪРВА СПЕЦИАЛИЗИРАНА АКУШЕРО- ГИНЕКОЛОГИЧНА БОЛНИЦА ЗА АКТИВНО ЛЕЧЕНИЕ Света София" ЕАД- гр. София, ЕИК 000689182.

Решението може да се обжалва пред ВКС на РБ в 1-месечен срок от получаването му, при условията на чл.280, ал.1 и ал.2 ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____